Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
MACIEJE SZPUNARA
přednesené dne 14. ledna 2021 [1]

Věc C-762/19

SIA „CV-Online Latvia“
proti
SIA „Melons“

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija (krajský soud v Rize, občanskoprávní úsek, Lotyšsko)]

„Řízení o předběžné otázce – Právní ochrana databází – Směrnice 96/9/ES – Článek 7 – Zvláštní právo pořizovatelů databází – Zákaz ‚vytěžování‘ nebo ‚zužitkování‘ celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části třetími osobami bez svolení pořizovatele – Databáze dostupná na internetových stránkách – Zobrazování hypertextového odkazu na tyto stránky a metatagů obsahujících informace uvedené v databázi provozovatelem vyhledávače“

Úvod

1. V oblasti práv duševního vlastnictví patří zvláštní právo na ochranu databází mezi nejmladší. Jeho zavedení je spojeno s digitalizací a nástupem internetu. V důsledku exponenciálního nárůstu množství informací dostupných díky digitalizaci se totiž stalo obzvlášť užitečným, a tedy hospodářsky zhodnocujícím tyto informace utřídit do databází, do nichž lze nahlížet on-line. Zároveň je v digitálním prostředí obzvláště snadné pořídit dokonalou kopii údajů z databáze za zanedbatelnou cenu a získat tak neoprávněně prospěch z úsilí jiných osob. Proto byl v unijním právu zaveden ochranný mechanismus.

2. Je pravda, že na databáze se podle práva členských států může vztahovat autorskoprávní ochrana. Tato ochrana však zpravidla vyžaduje určitý stupeň originality při výběru nebo uspořádání údajů. Aby přitom byla databáze užitečná, musí být pokud možno vyčerpávající a údaje musí být uspořádány podle pořádku relevantního pro dotčený druh údajů, tedy abecedně, chronologicky nebo jinak, aby bylo možné snadno najít vyhledávané údaje, neboť takový je prvotní účel databáze. V důsledku toho ve většině situací nemůže být výběr prvků databáze ani jejich uspořádání originální [2]. Kromě toho, ačkoli struktura databáze může požívat autorskoprávní ochrany, nemůže tomu tak být v případě jejího obsahu, není-li sám o sobě originální.

3. Z této potřeby jiné než pouze autorskoprávní ochrany vzniklo v unijním právu zvláštní právo na ochranu databází. Toto zvláštní právo, které je často přiřazováno k právu souvisejícímu s právem autorským [3], směřuje k ochraně vkladu pořizovatele databáze vynaloženého na pořízení, ověření a předvedení těchto údajů. Jelikož se zvláštní právo nachází na pomezí mezi právem duševního

1 – Původní jazyk: francouzština.

2 – Viz zejména Derclaye, E., *The Legal Protection of Databases: A Comparative Analysis*, Edward Elgar Publishing, Cheltenham, 2008, s. 44 až 47.

3 – Viz Derclaye, E., *op. cit.*, s. 53 a 54.

vlastnictví a právem nekalé soutěže[4], vyžaduje opatrné vyvažování mezi oprávněnými zájmy pořizovatelů databází při ochraně možností splatit náklady na jejich vklad na jedné straně a zájmem uživatelů a konkurentů těchto pořizovatelů na přístupu k nezpracované informaci a na možnosti vytvořit inovativní výrobky založené na těchto informacích na druhé straně.

4. V projednávané věci, která se týká takového vyvažování, proti sobě stojí pořizovatel databáze, v tomto případě databáze nabídek práce, a agregátor informací na internetu, který umožňuje nahlížet do takových nabídek obsažených na různých internetových stránkách[5]. Bude třeba zabývat se zejména otázkou, zda je řešení přijaté Soudním dvorem ohledně „metavyhledávačů“[6] použitelné v projednávaném případě. Projednávaná věc poskytuje rovněž příležitost rozvinout a zpřesnit toto řešení s ohledem na pravidla hospodářské soutěže, zejména pravidla týkající se nekalé soutěže a zneužití dominantního postavení.

Právní rámec

Unijní právo

5. Článek 1 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází stanoví[7]:

„1. Tato směrnice se vztahuje na právní ochranu databází nezávisle na jejich formě.

2. Pro účely této směrnice se ‚databází‘ rozumí soubor děl, údajů nebo jiných nezávislých prvků, které jsou systematicky nebo metodicky uspořádány a které jsou jednotlivě přístupné elektronickými nebo jinými prostředky.“

6. Článek 7 této směrnice, který je obsažen v její kapitole III nazvané „Zvláštní právo“, stanoví:

„1. Členské státy stanoví pro pořizovatele databáze právo zabránit vytěžování a/nebo zužitkování celého obsahu databáze nebo jeho kvalitativně nebo kvantitativně podstatné části, pokud pořízení, ověření nebo předvedení tohoto obsahu potvrzuje kvalitativně a/nebo kvantitativně podstatný vklad.

2. Pro účely této kapitoly se rozumí:

a) ‚vytěžováním‘ trvalý nebo dočasný přenos celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části na jiný podklad, a to jakýmikoli prostředky nebo jakýmkoli způsobem;

b) ‚zužitkováním‘ jakýkoli způsob zpřístupnění veřejnosti celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části rozšiřováním rozmnoženin, pronájmem, spojením on-line nebo jinými způsoby přenosu. Prvním prodejem rozmnoženiny databáze v [Unii] nositelem práva nebo s jeho souhlasem se vyčerpá právo na kontrolu opětného prodeje této rozmnoženiny v [Unii].

[...]

5. Opakované a systematické vytěžování a/nebo zužitkování nepodstatných částí obsahu databáze, které předpokládá činnost v rozporu s obvyklým užíváním databáze nebo které neodůvodněně poškozuje oprávněné zájmy pořizovatele databáze, není dovoleno.“

4 – Viz Derclaye, E., *op. cit.*, s. 53.

5 – Viz bod 25 tohoto stanoviska.

6 – Rozsudek ze dne 19. prosince 2013, Innoweb (C-202/12, dále jen „rozsudek Innoweb“, EU:C:2013:850).

7 – Úř. věst. 1996, L 77, s. 20; Zvl. vyd. 13/15, s. 459.

7. Konečně článek 13 uvedené směrnice stanoví:

„Touto směrnicí nejsou dotčeny právní předpisy upravující zejména [...] kartelové právo a právo nekalé soutěže [...]“

Lotyšské právo

8. Ustanovení směrnice 96/9 týkající se zvláštního práva byla do lotyšského práva provedena v článcích 57 až 62 Autortiesību likums (zákon o autorském právu) ze dne 6. dubna 2000 [8], ve znění zákona ze dne 22. dubna 2004 [9].

Skutkový stav, řízení a předběžné otázky

9. SIA CV-Online Latvia (dále jen „CV-Online“), společnost založená podle lotyšského práva, provozuje internetové stránky „CV.lv“. Tyto internetové stránky obsahují databázi vytvářenou a pravidelně aktualizovanou společností CV-Online, která obsahuje nabídky pracovních míst zveřejňované zaměstnavateli.

10. Internetové stránky „CV.lv“ jsou mimoto opatřeny metatagy *(meta tags)* typu „mikrodata“ *(microdata)* podle terminologie vytvořené Schema.org, konsorcia čtyř hlavních internetových vyhledávačů [10]. Tyto tagy nejsou při otevření internetové stránky CV-Online viditelné. Umožňují vyhledávačům na internetu lépe identifikovat obsah každé stránky za účelem správné indexace. To má význam pro umístění stránky do výsledků vyhledávání prováděného pomocí vyhledávače. V případě internetových stránek CV-Online obsahují tyto metatagy pro každou nabídku volné pracovní pozice obsaženou v databázi následující klíčová slova: „název pracovní pozice“, „název podniku“, „místo výkonu práce“ a „datum zveřejnění nabídky“.

11. Společnost SIA Melons, rovněž založená podle lotyšského práva, provozuje internetové stránky „KurDarbs.lv“, které jsou vyhledávačem specializovaným na nabídky zaměstnání. Tento vyhledávač umožňuje vyhledávání na několika internetových stránkách obsahujících nabídky zaměstnání podle různých kritérií, včetně druhu pracovní pozice a místa výkonu práce. Internetové stránky „KurDarbs.lv“ přesměrují uživatele prostřednictvím hypertextových odkazů na internetové stránky, na nichž byly vyhledávané informace původně publikovány, včetně internetových stránek CV-Online. Metatagy vložené společností CV-Online do programu jejích internetových stránek jsou rovněž zobrazovány v seznamu výsledků získaném při použití vyhledávače společnosti Melons.

12. Společnost CV-Online, která měla za to, že došlo k zásahu do jejího zvláštního práva, podala žalobu proti společnosti Melons. Tvrdí, že společnost Melons „vytěžuje“ a „zužitkovává“ podstatnou část obsahu databáze nacházející se na internetových stránkách „CV.lv“. Soud prvního stupně konstatoval porušení dotčeného práva s odůvodněním, že dochází k „zužitkování“ databáze.

13. Společnost Melons se proti rozsudku soudu prvního stupně odvolala k předkládajícímu soudu. Zdůrazňuje, že její internetové stránky nezajišťují on-line spojení, to znamená, že nefungují „v reálném čase“. Kromě toho tvrdí, že je nutno rozlišovat mezi internetovými stránkami „CV.lv“ a databází, kterou tyto stránky obsahují. V tomto ohledu společnost Melons zdůrazňuje, že právě metatagy používané společností CV-Online generují zobrazování informací o nabídkách zaměstnání ve výsledcích získaných prostřednictvím vyhledávače „KurDarbs.lv“. Tyto metatagy však podle ní nejsou součástí databáze.

8 – Latvijas Vēstnesis, 2000, č. 148/150.

9 – Latvijas Vēstnesis, 2004, č. 69.

10 – Bing, Google, Yahoo a Yandex.

14. Za těchto okolností se Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija (krajský soud v Rize, občanskoprávní úsek, Lotyšsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být činnost žalované, která spočívá v přesměrování koncového uživatele prostřednictvím hypertextového odkazu na internetové stránky žalobkyně, kde lze nahlížet do databáze nabídek práce, vykládána v tom smyslu, že spadá pod definici ‚zužitkování' podle čl. 7 odst. 2 písm. b) [směrnice 96/9/ES], tedy že se jedná o zužitkování databáze jiným způsobem přenosu?

2) Musí být informace, které obsahují metatagy a které se zobrazují ve vyhledávači žalované, vykládány v tom smyslu, že spadají pod definici ‚vytěžování' podle čl. 7 odst. 2 písm. a) [směrnice 96/9/ES], tedy že se jedná o trvalý nebo dočasný přenos celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části na jiný podklad, a to jakýmikoli prostředky nebo jakýmkoli způsobem?"

15. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce byla Soudnímu dvoru doručena dne 17. října 2019. Písemná vyjádření předložili účastníci původního řízení, lotyšská vláda, jakož i Evropská komise. Titíž zúčastnění byli zastoupeni na jednání, které se konalo dne 22. října 2020.

Analýza

16. Předkládající soud pokládá dvě předběžné otázky týkající se jak vytěžování, tak případného zužitkovávání databáze společnosti CV-Online společností Melons. Obávám se však, že tyto otázky, tak jak jsou formulovány, opomíjí skutečné právní problémy spojené s užíváním databáze společnosti CV-Online společností Melons, jakož i s odmítnutím prvně uvedené strpět toto užívání. Podle mého názoru je tedy třeba tyto otázky přeformulovat tak, aby mohla být předkládajícímu soudu poskytnuta užitečná odpověď[11].

17. Kromě toho projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce vychází z předpokladu, že existuje databáze chráněná zvláštním právem zaručeným ustanoveními kapitoly III směrnice 96/9, aniž přitom poukazuje na jakékoli zjištění ze strany vnitrostátních soudů v tomto ohledu. Analýza podmínek této ochrany za okolností projednávaného případu by přitom mohla být užitečná pro účely posouzení případného zásahu do práv přiznaných těmito ustanoveními.

K existenci chráněné databáze

18. Připomínám, že čl. 1 odst. 2 směrnice 96/9 definuje databázi jako „soubor děl, údajů nebo jiných nezávislých prvků, které jsou systematicky nebo metodicky uspořádány a které jsou jednotlivě přístupné elektronickými nebo jinými prostředky". Soudní dvůr již měl příležitost rozhodnout, že „nezávislými prvky" je třeba rozumět „prvk[y], které lze od sebe oddělit, aniž by tím byl dotčen jejich informační, literární, umělecký, hudební nebo jiný obsah"[12]. Jinými slovy, tyto prvky musí mít „samostatnou informační hodnotu"[13]. Kromě toho musí databáze obsahovat „technický prostředek, jako je elektronický, elektromagnetický nebo elektrooptický postup nebo jiný prostředek, [...] který umožňuje lokalizovat každý nezávislý prvek souboru"[14]. Užitečným prvkem databáze je tak lokalizovatelný a přístupný prvek této databáze, který má samostatnou informační hodnotu.

11 – Viz bod 28 tohoto stanoviska.

12 – Rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, Fixtures Marketing (C-444/02, EU:C:2004:697, bod 29).

13 – Rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, Fixtures Marketing (C-444/02, EU:C:2004:697, bod 33).

14 – Rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, Fixtures Marketing (C-444/02, EU:C:2004:697, bod 30).

19. Co se týče ochrany databáze zvláštním právem, tato se podle čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9 použije pouze za podmínky, že pořízení, ověření nebo předvedení obsahu této databáze potvrzuje kvalitativně nebo kvantitativně podstatný vklad [15]. Cílem zvláštního práva je totiž chránit vklad pořizovatele databáze do jejího vytvoření [16]. Pokud jde o skutkovou otázku, přísluší vnitrostátním soudům, aby posoudily, zda databáze, jejíž ochrana je požadována, takový vklad potvrzuje. Toto posouzení je však důležité z hlediska výkladu směrnice 96/9 a použití ustanovení, která ji provádějí, neboť případný zásah do zvláštního práva zavedeného touto směrnicí musí být posuzován nikoli ve vztahu k databázi *in abstracto*, ale ve vztahu k tomuto vkladu [17].

20. Kromě toho, i když směrnice 96/9 nedefinuje pojem „podstatný vklad“, Soudní dvůr poskytl některé prvky této definice. Rozhodl totiž, že vklad spojený s pořízením obsahu databáze označuje „prostředky vynaložené k získání existujících prvků a jejich shromáždění v uvedené databázi s výjimkou prostředků použitých k samotnému vytvoření prvků“ [18]. Vklad spojený s ověřením takového obsahu zahrnuje „prostředky používané ke kontrole správnosti prvků získávaných při zřizování databáze, jakož i za jejího fungování, s cílem zajistit spolehlivost informace v této databázi obsažené“ [19], což nutně zahrnuje aktualizaci databáze a odstranění zastaralých údajů. Konečně vklad spojený s předvedením obsahu databáze odkazuje na „prostředky, které mají této databázi dát její funkci zpracovávání informací, a sice prostředky určené k systematickému či metodickému uspořádání prvků obsažených v této databázi, jakož i k organizaci jejich individuální přístupnosti“ [20]. Posledně uvedená kategorie tedy zahrnuje vklad do formuláře pro vyhledávání, pokud je jím databáze vybavena.

21. Co se týče databáze společnosti CV-Online, zdá se, že nezávislými prvky, které tvoří její obsah, jsou pracovní nabídky. Každá pracovní nabídka je totiž informační jednotkou, která má samostatnou informační hodnotu a která je oddělitelná od ostatních pracovních nabídek obsažených v této databázi. Kromě toho je každá pracovní nabídka v databázi společnosti CV-Online přístupná individuálně prostřednictvím formuláře pro vyhledávání, který tato databáze obsahuje.

22. Tyto prvky nejsou vytvářeny společností CV-Online, ale jsou jí poskytovány ze strany zaměstnavatelů. Tato společnost rovněž do určité míry zajišťuje ověření těchto prvků, jakož i jejich předvedení, zejména umístěním vyhledávacího formuláře na své internetové stránky. Ačkoli přísluší předkládajícímu soudu, aby ověřil, zda společnost CV-Online může potvrdit svůj podstatný vklad do vytvoření databáze, na první pohled nic nezpochybňuje předpoklad, že tomu tak skutečně je.

Ke znění předběžných otázek

23. Podstatou první předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda přesměrování uživatele prostřednictvím hypertextového odkazu na internetové stránky, kde lze nahlížet do obsahu databáze nabídek práce, spadá pod definici „zužitkování“ podle čl. 7 odst. 2 písm. b) směrnice 96/9.

15 – Skutečnost, že ochrana databáze je podmíněna existencí podstatného vkladu odlišuje zvláštní právo zakotvené v článku 7 směrnice 96/6 od některých práv příbuzných právu autorskému, jejichž hlavním předmětem je sice rovněž odměnit vklad, které však neobsahují takovou podmínku (jako je právo výrobců zvukových záznamů dotčených ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 29. července 2019, Pelham a další (C-476/7, EU:C:2019:624).

16 – Viz body odůvodnění 39 až 42 směrnice 96/9.

17 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, The British Horseracing Board a další (C-203/02, EU:C:2004:695, bod 69).

18 – Rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, Fixtures Marketing (C-338/02, EU:C:2004:696, bod 24).

19 – Rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, Fixtures Marketing (C-338/02, EU:C:2004:696, bod 27).

20 – Rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, Fixtures Marketing (C-338/02, EU:C:2004:696).

24. Ačkoli se domnívám, že se nejedná o jakékoli přesměrování „na databázi“, ale o přesměrování na jednotlivé prvky této databáze, v projednávaném případě na nabídky práce, zdá se mi, že skutečný problém, který tato otázka nastoluje, nespočívá v hypertextových odkazech jako takových [21], ale ve způsobu, jakým jsou vybírány nabídky práce, na které tyto odkazy přesměrovávají.

25. Tento výběr se přitom uskutečňuje prostřednictvím vyhledávače specializovaného na nabídky práce, který poskytuje společnost Melons. Tento vyhledávač reprodukuje a indexuje stránky obsahující nabídky zaměstnání, jako jsou internetové stránky „CV.lv“, a následně umožňuje provádět vyhledávání v obsahu indexovaném [22] podle kritérií, jako jsou druh práce a místo výkonu práce, což jsou dvě nejdůležitější kritéria při hledání zaměstnání. Jedná se tedy o vyhledávač specializovaný na vyhledávání v databázích přístupných na internetu, v projednávaném případě v databázích nabídek práce. Takové vyhledávače jsou často nazývány „agregátory informací“. Relevantní právní otázkou pro poskytnutí užitečné odpovědi na první předběžnou otázku je kvalifikace výsledků, které mohou uživatelé obdržet pomocí tohoto vyhledávače, z hlediska článku 7 směrnice 96/9.

26. Podstatou druhé předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda informace pocházející z metatagů internetových stránek obsahujících databázi, kterou zobrazuje internetový vyhledávač dodávaný třetí osobou, musí být vykládány v tom smyslu, že spadají pod definici „vytěžování“ uvedenou v čl. 7 odst. 2 písm. a) směrnice 96/9.

27. Otázka, zda rozmnožování a zpřístupnění veřejnosti metatagů internetových stránek obsahujících databázi spadá do definice pojmu „vytěžování“ obsahu této databáze ve smyslu čl. 7 odst. 2 písm. a) směrnice 96/9, je jistě zajímavá sama o sobě [23]. Zdá se mi však, že tato druhá otázka, stejně jako ta první, vychází z obecnějšího problému, a sice z již zmíněného problému posouzení fungování specializovaného vyhledávače z hlediska zvláštního práva uvedeného v článku 7 této směrnice.

28. Z těchto důvodů navrhuji za účelem poskytnutí užitečné odpovědi předkládajícímu soudu přezkoumat obě předběžné otázky společně a chápat je v tom smyslu, že se zabývají tím, zda má podle čl. 7 odst. 1 a 2 směrnice 96/9 pořizovatel databáze volně přístupné na internetu právo zakázat používání této databáze internetovým vyhledávačem specializovaným na vyhledávání obsahů databází (agregátor informací).

K výkladu čl. 7 odst. 1 a 2 směrnice 96/9

29. Nastolení problému způsobem uvedeným v bodě 28 tohoto stanoviska ukazuje podobnost mezi projednávanou věcí a věcí, ve které byl vydán rozsudek Innoweb, v níž měl Soudní dvůr příležitost vyjádřit se ke kvalifikaci metavyhledávače umožňujícího provádět vyhledávání v databázích jiné osoby, a to z hlediska zvláštního práva stanoveného směrnicí 96/9. Vyvstává tedy otázka, zda – a do jaké míry – lze řešení přijaté Soudním dvorem v této věci vztáhnout na projednávaný případ.

21 – Pokud měl Soudní dvůr za to, že hypertextové odkazy, včetně „hlubokých odkazů“, nepředstavují zásah do práva na sdělování veřejnosti v režimu článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230) (rozsudek ze dne 13. února 2014, Svensson a další, C-466/12, EU:C:2014:76), nespatřuji žádný důvod, proč by měly tyto odkazy představovat zásah do práva na zužitkování obsahu databáze přístupné na internetu, vzhledem k tomu, že je toto zužitkování definováno jako „jakýkoli způsob zpřístupnění“ takového obsahu veřejnosti.

22 – Podle popisu fungování tohoto vyhledávače, který poskytla společnost CV-Online při jednání a který společnost Melons nezpochybnila.

23 – V tomto ohledu lze nalézt určité údaje v judikatuře Soudního dvora. Ten mimo jiné rozhodl, že pojmy „vytěžování“ a zužitkování“ ve smyslu článku 7 směrnice 96/9 nelze omezit na případy vytěžování a zužitkování provedeného přímo s použitím původní databáze a že tyto pojmy nepředpokládají přímý přístup k této databázi (rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, The British Horseracing Board a další, C-203/02, EU:C:2004:695, body 52 a 53). Domnívám se, že to odpovídá hlavnímu argumentu společnosti Melons, podle kterého metatagy, jimiž jsou opatřeny internetové stránky společnosti CV-Online, nejsou součástí její databáze. Zbývá však určit, zda informace, které tyto tagy obsahují, představují podstatnou část obsahu této databáze.

Věc Innoweb

30. Věc, ve které byl vydán rozsudek Innoweb, se týkala vyhledávače specializovaného na inzeráty na prodej ojetých motorových vozidel. Tento vyhledávač, dostupný na internetu, umožňoval provádět vyhledávání na internetových stránkách inzerujících motorová vozidla, kvalifikovaných jako databáze chráněné zvláštním právem zakotveným směrnicí 96/9, a to za použití vyhledávacích formulářů uvedených internetových stránek, z čehož plyne jeho pojmenování „metavyhledávač“. Tento metavyhledávač překládal vyhledávací dotazy uživatelů tak, aby byly srozumitelné pro vyhledávací formuláře internetových stránek obsahujících inzeráty na motorová vozidla, a umožňoval tak uživatelům vyhledávat na několika internetových stránkách současně, podle zhruba stejných kritérií, jako jsou kritéria používaná těmito stránkami, a sice podle relevantních vlastností ojetých motorových vozidel. Výsledky vyhledávání metavyhledávače obsahovaly inzeráty dostupné na základě vybraných kritérií, včetně hypertextových odkazů na internetové stránky, na kterých byly tyto inzeráty umístěny [24].

31. Soudní dvůr ve svém rozsudku rozhodl, že za takových okolností, jako jsou okolnosti původního řízení v této věci, provozovatel metavyhledávače provádí ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9 zužitkování celého obsahu či podstatné části obsahu databáze tvořené internetovými stránkami, ve kterých tento metavyhledávač umožňuje provádět vyhledávání [25].

32. Soudní dvůr měl totiž zejména za to, že metavyhledávač tím, že umožňuje prohlédnout všechny údaje obsažené v chráněné databázi, poskytuje uživatelům, které je třeba kvalifikovat jako veřejnost, přístup k celému obsahu této databáze jiným způsobem, než je způsob stanovený jejím pořizovatelem [26]. Tento metavyhledávač se tedy blížil vytvoření parazitujícího konkurenčního produktu uvedeného v bodě 42 odůvodnění směrnice 96/9, jelikož se podobal databázi, ač sám nedisponoval údaji [27]. Provozovatel metavyhledávače tak úmyslně prováděl zužitkování podstatné části, ba dokonce celého obsahu databáze, ve které tento metavyhledávač prováděl vyhledávání [28]. Kromě toho bylo irelevantní, že pro získání všech informací týkajících se nabídky prodeje ojetého motorového vozidla bylo nutné následovat odkaz na původní databázi tohoto inzerátu [29].

Použití na projednávanou věc

33. Specializovaný vyhledávač, jako je vyhledávač dodávaný společností Melons, funguje jinak než metavyhledávač. Nepoužívá totiž formuláře pro vyhledávání internetových stránek, na kterých umožňuje vyhledávat, a nepřekládá v reálném čase vyhledávací dotazy svých uživatelů do podoby kritérií používaných těmito formuláři. Místo toho tyto stránky pravidelně indexuje a uchovává jejich kopii na svých vlastních serverech. Následně pomocí svého vlastního formuláře pro vyhledávání umožňuje uživatelům provádět vyhledávání podle kritérií, která nabízí, přičemž toto vyhledávání probíhá mezi údaji, které byly indexovány. V tomto ohledu postupuje vyhledávač společnosti Melons podobným způsobem jako všeobecné internetové vyhledávače, jako je Google. Rozdíl spočívá v tom, že zatímco všeobecné vyhledávače v zásadě procházejí celou síť (*World Wide Web*) a přechází z jedné internetové stránky na druhou prostřednictvím hypertextových odkazů obsažených na těchto stránkách, specializovaný vyhledávač je naprogramován tak, aby indexoval pouze internetové stránky své specializace, v projednávaném případě internetové stránky obsahující nabídky zaměstnání. Jeho

24 – Viz rozsudek Innoweb, body 9 až 11 a body 25 a 26.

25 – Viz rozsudek Innoweb, výrok.

26 – Rozsudek Innoweb, body 40 a 51.

27 – Rozsudek Innoweb, bod 48.

28 – Rozsudek Innoweb, body 52 a 53.

29 – Rozsudek Innoweb, body 44 a 45.

způsob indexace a formulář pro vyhledávání jsou kromě toho optimalizovány tak, aby umožnily vyhledávání a výběr výsledků podle kritérií relevantních z hlediska osob hledajících zaměstnání, zejména podle druhu práce a místa výkonu práce. Takový vyhledávač tedy úmyslně využívá takové internetové stránky, jako jsou stránky společnosti CV-Online.

34. V rozsudku Innoweb přitom Soudní dvůr specifikoval vlastnosti metavyhledávače, jehož fungování je kvalifikováno jako zužitkování obsahu databází, ve kterých tento vyhledávač umožňuje provádět vyhledávání. Těmito vlastnostmi jsou poskytnutí formuláře pro vyhledávání, jež v podstatě nabízí stejnou funkčnost jako formuláře zužitkovaných databází, překlad žádostí v reálném čase a předložení výsledku v pořadí založeném na kritériích srovnatelných s kritérii používanými těmito databázemi, spolu se spojením dubletů nalezených v několika databázích [30].

35. Nedomnívám se však, že by tento rozsudek mohl být vykládán *a contrario* v tom smyslu, že jakákoli jiná služba poskytovaná na internetu neprovádí zužitkování databáze pouze z toho důvodu, že nemá stejné vlastnosti. Soudní dvůr za účelem poskytnutí přesné odpovědi předkládajícímu soudu odkázal na věc v původním řízení. Závěr, k němuž Soudní dvůr dospěl, však není založen na podrobnostech fungování metavyhledávače dotčeného v projednávané věci, ale na skutečnosti, že tento metavyhledávač umožňoval prohledat celý obsah této databáze způsobem, který pořizovatel dotčené databáze nepředpokládal, a zpřístupnil tak tento obsah vlastním uživatelům.

36. Jak přitom vyplývá z informací obsažených v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce a ve vyjádřeních zúčastněných stran, takový specializovaný vyhledávač, jako je vyhledávač společnosti Melons, nabízí stejnou schopnost průzkumu celého obsahu databáze (nebo konkrétně několika databází současně). Tento vyhledávač umožňuje provádět vyhledávání na několika internetových stránkách s nabídkami zaměstnání, a to podle relevantních kritérií a bez použití vlastních vyhledávacích formulářů těchto stránek. Výsledek tohoto vyhledávání poskytuje uživateli přístup k nabídkám zaměstnání vybraným podle uvedených kritérií. V rozsahu, v němž mohou být uvedené internetové stránky kvalifikovány jako databáze chráněné zvláštním právem stanoveným směrnicí 96/9, umožňuje dotčený vyhledávač prohledat celý obsah těchto databází prostřednictvím zužitkování tohoto obsahu, a to ve smyslu slova „zužitkování“, který mu dává Soudní dvůr v rozsudku Innoweb. Vyhledávač společnosti Melons navíc tím, že indexuje a kopíruje na svůj vlastní server obsah internetových stránek, provádí vytěžování obsahu databází tvořených těmito stránkami. Poskytování hypertextových odkazů na inzeráty uvedené na internetových stránkách společnosti CV-Online a rozmnožování informací obsažených v metatazích těchto stránek, uvedené v předběžných otázkách, jsou pouze druhořadými vnějšími projevy tohoto vytěžování a zužitkování. Situace dotčená v původním řízení se tedy podstatně neliší od situace ve věci, v níž byl vydán rozsudek Innoweb.

37. Je tedy třeba uzavřít, že vyhledávač, který kopíruje a indexuje celý obsah nebo podstatnou část obsahu databází volně přístupných na internetu a následně umožňuje svým uživatelům provádět vyhledávání v těchto databázích podle kritérií relevantních z hlediska jejich obsahu, provádí vytěžování a zužitkování tohoto obsahu ve smyslu čl. 7 odst. 2 směrnice 96/9. Nedomnívám se však, že tímto by analýza měla být ukončena. Právo zakázat takové vytěžování a zužitkování totiž podle mého názoru musí splňovat další podmínky.

30 – Rozsudek Innoweb, výrok.

Předmět a cíl ochrany zvláštním právem

38. Je nutno konstatovat, že v rozsudku Innoweb podal Soudní dvůr takový výklad pojmu „zužitkování“, který velmi silně chrání zájmy pořizovatelů databází [31]. Metavyhledávač totiž mohl být posouzen jako pouhá automatizace vyhledávání v několika databázích. S touto vyhledávací funkcí přitom pořizovatelé databází v každém případě počítají [32]. Vzhledem k tomu, že se jedná o databázi volně přístupnou na internetu, je její obsah veřejnosti již zpřístupněn, a to samotným jejím pořizovatelem.

39. Pokud se Soudní dvůr rozhodl poskytnout pořizovatelům databází ochranu před metavyhledávači v takových situacích, jako je situace ve věci, ve které byl vydán rozsudek Innoweb, učinil tak ve snaze zabránit vytváření parazitujících konkurenčních produktů. Taková činnost by vyvolala riziko, že pořizovatelé budou zbaveni svých příjmů, a že tak budou ochuzeni o prostředky, které by jim měly umožnit splatit náklady na jejich vklad v souvislosti s pořízením a fungováním databáze [33]. Jak jsem již uvedl [34], ochrana těchto vkladů je konečným *ratio legis* směrnice 96/9 [35]. Domnívám se, že aby bylo dosaženo cílů této směrnice bez současného zásahu do jiných oprávněných zájmů, je nezbytné zohlednit obavy, kterými byl veden Soudní dvůr v uvedené věci, při výkladu zvláštního práva stanoveného v článku 7 uvedené směrnice.

40. Ačkoli je cílem zvláštního práva stanoveného v článku 7 směrnice 96/9 chránit pořizovatele databází před vytvořením parazitujících konkurenčních produktů [36], nesmí toto právo současně bránit vytváření inovativních produktů s přidanou hodnotou [37]. Rozlišit mezi těmito dvěma kategoriemi produktů se přitom může ukázat jako obtížné. To, co se bude pořizovateli databáze jevit jako parazitování, bude pro uživatele představovat velkou přidanou hodnotu.

41. Různé agregátory informací na internetu jsou toho výborným příkladem. Nejenže umožňují lépe strukturovat a účinněji vyhledávat informace na internetu, ale přispívají rovněž k řádnému fungování hospodářské soutěže a transparentnosti nabídek a cen. Umožňují tedy snížení nákladů pro spotřebitele a účinnější rozdělování prostředků. V některých odvětvích přinesly agregátory informací opravdovou revoluci na trhu, například v oblasti letecké přepravy cestujících. Tyto agregátory mají tedy nezanedbatelnou úlohu v rámci fungování internetu a obecněji v oblasti digitální ekonomiky.

42. Zároveň je nesporné, že tyto agregátory tím, že své služby staví na službách tvůrců internetového obsahu, těží z ekonomického úsilí těchto tvůrců. V různém rozsahu tím zasahují do ekonomických modelů subjektů, jejichž obsah podléhá agregaci, jako jsou pořizovatelé databází dostupných na internetu. Je tedy třeba nastolit spravedlivou rovnováhu mezi zájmy těchto subjektů a zájmy agregátorů informací a jejich uživatelů.

43. Zdá se mi, že v případě databází chráněných zvláštním právem podle článku 7 směrnice 96/9 bylo vůlí unijního normotvůrce založit tuto rovnováhu na pojmu vklad pořizovatele databáze. Mám za to, že kritérium újmy na vkladu, ve smyslu rizika souvisejícího s možností splatit náklady na tento vklad, jakožto podmínka pro poskytnutí ochrany zvláštním právem umožňuje dosáhnout cílů tohoto práva [38], aniž by byly inovace na trhu s informacemi nepřiměřeně omezeny.

31 – Podle některých autorů dokonce až příliš silně. Viz zejména Husovec, M., “The End of (Meta) Search Engines in Europe?”, *Chicago-Kent Journal of Intellectual Property*, 2014, č. 1, s. 145 až 172.

32 – A uspořádává směsici informací do databáze tím, že činí její jednotlivé prvky individuálně přístupnými, jak to vyžaduje čl. 1 odst. 2 směrnice 96/9 (viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, Fixtures Marketing, C-444/02, EU:C:2004:697, bod 31).

33 – Rozsudek, Innoweb, body 41 až 43 a bod 48.

34 – Viz bod 19 tohoto stanoviska.

35 – Viz body 7 až 12 a 40 a 41 odůvodnění této směrnice.

36 – Viz bod 42 odůvodnění této směrnice.

37 – Viz bod 47 odůvodnění této směrnice.

38 – Je třeba rozlišovat mezi *předmětem* ochrany poskytované zvláštním právem, a sice obsahem databází, a *cílem* této ochrany, tedy vkladem.

44. Znění článku 7 směrnice 96/9 podle mého názoru umožňuje použití takového kritéria. Podle čl. 7 odst. 1 této směrnice má totiž pořizovatel databáze právo zabránit vytěžování nebo zužitkování celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části, *pokud pořízení, ověření nebo předvedení tohoto obsahu potvrzuje kvalitativně a/nebo kvantitativně podstatný vklad*.

45. Z této formulace vyplývá, že předním cílem tohoto ustanovení je omezit ochranu poskytovanou zvláštním právem pouze na ty databáze, jejichž vytvoření nebo fungování vyžaduje podstatný vklad. Tento cíl je v souladu s cílem směrnice 96/9, kterým je ochrana a stimulace takových vkladů. Toto omezení má nicméně rovněž funkci ochrany hospodářské soutěže. Soudní dvůr měl již příležitost rozhodnout, že se dotčený vklad musí týkat zejména shromažďování informací tvořících obsah databáze, vyjma vkladů do vytvoření těchto informací[39]. To umožňuje zabránit monopolizaci informace ze strany subjektu, který tuto informaci vytvořil[40].

46. Ve stejném duchu by ochrana přiznaná zvláštním právem měla být poskytnuta pouze tehdy, pokud dotčené vytěžování nebo zužitkování představují újmu na vkladu do vytvoření nebo fungování databáze, jejíž ochrana je požadována, v tom smyslu, že představují riziko pro možnost splatit náklady na tento vklad, zejména tím, že ohrožují příjmy pocházející z využívání dotčené databáze. Cíle sledovaného omezením ochrany pouze na databáze, které vyžadovaly podstatný vklad, by totiž bylo dosaženo pouze částečně, pokud by bylo možné dovolávat se této ochrany proti jednáním, která nejsou na újmu dotčenému vkladu.

47. Vnitrostátní soudy by tedy měly ověřit nejen to, zda dochází k vytěžování nebo zužitkování celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části a zda pořízení, ověření nebo předvedení tohoto obsahu potvrzuje podstatný vklad, ale rovněž zda dotčené vytěžování nebo zužitkování představuje riziko pro možnost splatit náklady na tento vklad. Pouze pokud by tomu tak bylo, měli by mít pořizovatelé databází právo zakázat vytěžování nebo zužitkování obsahu jejich databází.

48. Společnost CV-Online tvrdí, že své příjmy získává z plateb zaměstnavatelů za inzeráty umístěné na svých internetových stránkách. Jedná se tedy o jiný způsob financování, než tomu bylo u databáze dotčené ve věci, ve které byl vydán rozsudek Innoweb, kde bylo financování založeno na reklamě. Podle společnosti CV-Online závisí cena, kterou může od těchto zaměstnavatelů požadovat, na počtu osob navštěvujících její internetové stránky. Tento počet přitom v důsledku existence takových služeb, jako je vyhledávač společnosti Melons, údajně klesá.

49. Toto tvrzení se však zaprvé jeví jako čistě hypotetické, a aby mohlo zakládat újmu na vkladu do databáze společnosti CV-Online způsobenou existencí specializovaných vyhledávačů, jako je vyhledávač společnosti Melons, muselo by být podepřeno přesvědčivými důkazy. Zadruhé takový vyhledávač nahrazuje pouze vyhledávací formulář internetových stránek společnosti CV-Online. Naproti tomu tyto internetové stránky zůstávají nezbytným prostředníkem mezi uchazeči o zaměstnání a zaměstnavateli, neboť pouze tyto internetové stránky obsahují úplné informace o nabídkách zaměstnání, jakož i nástroj umožňující uživatelům projevit zájem o zaměstnání přímo z těchto internetových stránek[41]. Z hlediska zaměstnavatelů se tedy nezdá, že by účinnost služeb společnosti CV-Online na poli vyhledávání zaměstnanců byla dotčena. Konečně zatřetí, zvláštní právo má chránit nikoli před existencí jakékoli konkurence, ale před obchodním parazitováním. CV-Online se tedy nemůže dovolávat tohoto práva, aby bránila existenci jakéhokoli jiného vyhledávače v oblasti nabídek zaměstnání. To vše nicméně spadá do posouzení skutkového stavu, které bude muset provést předkládající soud.

39 – Viz zejména rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, The British Horseracing Board a další (C-203/02, EU:C:2004:695, bod 1 první pododstavec výroku).

40 – Viz zejména Derclaye, E., *op. cit.*, s. 94.

41 – Uvedený nástroj není součástí databáze, ale představuje zvláštní službu. Je však součástí běžného využití databáze společností CV-Online. Toto využití není v tomto ohledu dotčeno existencí vyhledávače společnosti Melons.

50. Kromě toho bude muset tento soud zohlednit i další aspekt, a sice ochranu hospodářské soutěže.

Aspekty související s ochranou hospodářské soutěže

51. Připomínám, že podle článku 13 směrnice 96/9 nejsou touto směrnicí dotčena ustanovení týkající se zejména práva nekalé soutěže. Toto pravidlo, které mimoto obsahuje dlouhý seznam oblastí práva, které nejsou uvedenou směrnicí dotčeny, se může jevit pouze jako tradiční výhrada, která se vyskytuje v mnoha unijních právních předpisech. Nicméně v případě směrnice 96/9, a konkrétně zvláštního práva, které tato směrnice zavádí, má toto připomenutí nekalé soutěže značný význam.

52. Ačkoli má uvedené zvláštní právo formu práva duševního vlastnictví, jeho původ je totiž v právu nekalé soutěže [42]. Jeho cílem je chránit pořizovatele databází před typickou nekalosoutěžní praktikou, kterou je parazitování. Domnívám se však, že tato ochrana nesmí vést k jinému protisoutěžnímu jednání, a sice ke zneužití dominantního postavení. Ochrana pořizovatelů databází prostřednictvím zvláštního práva přitom může k takovým praktikám dospět. Ostatně autoři směrnice 96/9 si byli tohoto rizika vědomi. Snaha zabránit mu je tedy výslovně uváděna jako důvod existence pravidla obsaženého v článku 13 směrnice 96/9, které stanoví, že práva hospodářské soutěže členských států ani Unie nejsou uvedenou směrnicí dotčena [43].

53. Soudní dvůr měl již několikrát příležitost rozhodnout, že výkon výlučného práva chránícího databázi může vést ke zneužívajícímu chování, jestliže se toto odmítnutí týká informací nezbytných pro výkon dotčené činnosti, brání vzniku nového produktu, pro který existuje potenciální poptávka, není odůvodněno objektivními důvody a může vyloučit veškerou hospodářskou soutěž na odvozeném trhu [44].

54. Je pravda, že se tato judikatura týkala odmítnutí udělit licenci, zatímco v projednávané věci se jedná o zužitkování obsahu databáze bez povolení pořizovatele této databáze. Věci, ve kterých měl Soudní dvůr příležitost rozhodnout, se však týkaly databází chráněných autorským právem, které svému majiteli poskytuje výlučné právo povolit nebo zakázat jakoukoliv formu užití předmětu ochrany. V případě takového práva představuje jakýkoli zásah do sféry vyhrazené výlučně majiteli práva zásah do uvedeného práva. Naproti tomu zvláštní právo zakotvené v článku 7 směrnice 96/9 nepřiznává tak rozsáhlé výlučné právo jako právo autorské. Tento článek zavádí pro pořizovatele databáze pouze možnost zakázat vytěžování nebo zužitkování obsahu databáze. Využití této možnosti je tedy třeba posoudit z hlediska zákazu zneužití dominantního postavení.

55. Internetové stránky „CV.lv“ jsou prezentovány jako nejvýznamnější internetové stránky s nabídkami práce v Lotyšsku. Lze tedy předpokládat, že použití informací obsažených na těchto stránkách je nezbytné pro provádění agregace nabídek práce na internetu v tomto členském státě [45]. Odepření přístupu k těmto informacím by tedy bránilo vzniku takových služeb na tomto trhu. Pokud by předkládající soud konstatoval, že fungování takových vyhledávačů, jako je vyhledávač společnosti Melons, nepůsobí významnou újmu na vkladu společnosti CV-Online do její databáze [46], odpadl by tím podle mého názoru jediný objektivní důvod odmítnutí.

42 – Podle návrhu směrnice Rady o právní ochraně databází, COM(92) 24 final, body 5.3.6 až 5.3.10, s. 35.

43 – Podle bodu 47 odůvodnění směrnice 96/9 „nesmí být ochrana zvláštním právem vykonávána způsobem, který by usnadňoval zneužití dominantního postavení, […]; ustanovením této směrnice tedy není dotčeno použití pravidel hospodářské soutěže Společenství a členských států“.

44 – Rozsudek ze dne 29. dubna 2004, IMS Health (C.418/01, EU:C:2004:257, body 35 a 37 a citovaná judikatura).

45 – Taková činnost totiž není pro uživatele užitečná, pokud hlavní hráč na trhu v agregovaných výsledcích chybí.

46 – Viz body 48 a 49 tohoto stanoviska.

56. Konečně je zjevné, že takové odepření může znemožnit hospodářskou soutěž na dotčeném trhu. Společnost CV-Online totiž zaprvé vykonává své právo zakázat vytěžování a zužitkování obsahu databáze selektivním způsobem. Sama tato společnost tvrdí, že nebrání indexaci a rozmnožování svých internetových stránek ze strany takových všeobecných vyhledávačů, jako je Google. Tuto indexaci naopak usnadňuje tím, že své stránky opatřuje metatagy, aby tuto indexaci zpřesnil a přitáhl uživatele, kteří hledají nabídky zaměstnání prostřednictvím těchto všeobecných vyhledávačů. Naproti tomu se společnost CV-Online staví proti stejnému fungování takových specializovaných vyhledávačů, jako je vyhledávač společnosti Melons, jelikož tyto mohou konkurovat její vlastní činnosti.

57. Zadruhé společnost CV-Online je činná nejen na hlavním trhu nabídek zaměstnání na internetu, ale rovněž na odvozeném trhu agregátorů takových nabídek prostřednictvím svých dalších internetových stránek „Visidarbi.lv“, agregujících nabídky zaměstnání z různých zdrojů včetně internetových stránek „CV.lv“ [47]. Je tedy možné, že společnost CV-Online ve skutečnosti vykonává své právo zakázat vytěžování a zužitkování obsahu svých internetových stránek „CV.lv“ nikoli z důvodu ochrany vkladu do své databáze, ale s cílem vytlačit společnost Melons z odvozeného trhu agregátorů nabídek zaměstnání.

58. Kritéria stanovená judikaturou Soudního dvora se samozřejmě uplatní v rámci článku 102 SFEU. Pokud jednání společnosti CV-Online neovlivňuje obchod mezi členskými státy, tento článek se nepoužije. Článek 13 směrnice 96/9 však odkazuje jak na unijní právo, tak na vnitrostátní právo hospodářské soutěže. Přísluší tedy předkládajícímu soudu, aby ve světle lotyšského práva hospodářské soutěže ověřil, zda jednání společnosti CV-Online představuje zneužití dominantního postavení. Pokud tomu tak je, měl by tento soud podle mého názoru vyvodit důsledky, které v právu hospodářské soutěže z takového zneužití vyplývají. Pokud to předkládající soud uzná za vhodné, mohou tyto důsledky znamenat i to, že společnosti CV-Online bude odepřena ochrana poskytovaná zvláštním právem stanoveným v článku 7 směrnice 96/9.

Omezení práva pořizovatele databáze

59. Jak jsem uvedl [48], podmínka existence újmy na vkladu pořizovatele databáze by podle mého názoru měla být součástí vymezení práva tohoto pořizovatele zakázat vytěžování a zužitkování celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části. Totéž platí pro nebezpečí zneužití dominantního postavení, neboť takové zneužití by bylo nesporně v rozporu s cílem zvláštního práva zavedeného směrnicí 96/9. Navrhuji tedy vykládat čl. 7 odst. 1 této směrnice v tom smyslu, že pořizovatel databáze má právo zakázat vytěžování nebo zužitkování celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části pouze za podmínky, že tato jednání působí újmu na jeho vkladu do pořízení, ověření nebo předvedení tohoto obsahu, tedy že představují riziko pro možnost splatit náklady na tento vklad obvyklým využíváním dotčené databáze. Takový zákaz kromě toho nesmí představovat zneužití dominantního postavení pořizovatele databáze na dotčeném nebo na odvozeném trhu. Příslušným soudům samozřejmě přísluší ověřit, zda jsou tyto podmínky splněny.

47 – Ačkoli zástupce společnosti CV-Online, který byl ohledně těchto internetových stránek dotazován při jednání, sdělil, že není zmocněn vyjadřovat se k tomuto tématu, informace obsažené na internetových stránkách „Visidarbi.lv“ jasně uvádějí, že se jedná o agregátor nabídek zaměstnání na internetu, který patří společnosti CV-Oniline. Fungování tohoto agregátoru je podrobně popsáno jeho tvůrcem na následující adrese: https://arkbauer.com/portfolio/building-a-brand-new-visidarbi-lv-job-portal-and-aggregator/.

48 – Viz body 39 až 47 tohoto stanoviska.

Závěry

60. S ohledem na všechny tyto úvahy navrhuji odpovědět na předběžné otázky položené Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija (krajský soud v Rize, občanskoprávní úsek, Lotyšsko) následovně:

„Článek 7 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází musí být vykládán v tom smyslu, že:

– vyhledávač, který kopíruje a indexuje celý obsah nebo podstatnou část obsahu databází volně přístupných na internetu a následně umožňuje svým uživatelům provádět vyhledávání v těchto databázích podle kritérií relevantních z hlediska jejich obsahu, provádí vytěžování a zužitkování tohoto obsahu ve smyslu tohoto ustanovení,

– pořizovatel databáze má právo zakázat vytěžování nebo zužitkování celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části pouze za podmínky, že tato jednání působí újmu na jeho vkladu do pořízení, ověření nebo předvedení tohoto obsahu, to znamená, že představují riziko pro možnost splatit náklady na tento vklad obvyklým využíváním dotčené databáze, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

Vnitrostátní soudy musí dbát na to, aby výkon práva zakázat vytěžování nebo zužitkování celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části nevedl ke zneužití dominantního postavení pořizovatele této databáze na dotčeném nebo na odvozeném trhu ve smyslu článku 102 SFEU nebo vnitrostátního práva hospodářské soutěže.“